

שערה

בבית הקפה אני רואה את הבחורה
 שלפני שנים הדביקה שערה על דף
 וכתבה מתחתייה, באותיות מתולתלות: "הנה
 משהו מהגנום שעוד לא היית בו".

היום היא פחות יפה מהימים שאפשר היה לכתב 'גיהינום'
 ולהתכונן ל'גן-עדן', וגם עכשו היא מעט מהססת לישר מבט.
 אני מניף יד כדי להסתיר את פני, וכשהאצבעות מגרפות
 בגינת הראש אני יודע שמעדר הזמן נכש שם
 שערות רבות.

"אז מה היה לנו", תשאול עוד מעט המלצרית שתבוא
 לנקות את השלחן, ואני אפרט את מין העוגה ומין הקפה
 ואמחק מתפריט הזכרון את עור החלב שלה.

איור: אורה שורץ

(מתוך: המתופף של המהפכה. הוצאת זמורה-ביתן)

